

הנל שלילה?

נדמין לי השבוע לעיין בכמה
מ"עתונינו" ונדמה מ.

שכן בכל עמוד ועמוד מדפיסים
"עתונינו" אך ורק את השלי-
לה —

"שלילה לדורס ילד ובורח",
"שלילה לנהג משאית קטלני",
"שלילה לאופנוען משתולל",
שלילה, שלילה ורק שלילה.

ומעיון קל ב"עתונינו" נדמה לך ש-
אומנם הכל בארץ שלילה.

והחיוב היכן?

כלום לא יכולים "עתונינו" לכתוב,
ולו כזית, על קבלת רשיון-הנהיגה
ולא על שלילתו?

והתשובה, לצערנו, שלילית.

13 תלמידי

כתבנו המשוטט מספר את האמת על חיי היורדים

היורדים לחיי עצמם

כסף, מעמד, מכוניות, מטוסים, חופ-
שות אינספור — הכל.
אך האומנם?

כשבאתי לראיין אותם, מצאתי את
המישפחה, "המאושרת" יושבת בסלון
המרווח, וכולם מאווננים בקצב רצחני,
וכך זה נמשך לכל אורך הראיון שנמר
שך כשלוש שעות.

מספרת האישה, כרמלה: "בהתחלה
שבאנו לכאן היה נהדר. ממש
נדהמנו מהשפע ומהחיים הקלים. אלא
שאתרי כמה שנים החלה המתירנות
הנוראה כאן לתת את אותותיה, ומאז
אנחנו לא עושים כלום — רק מאוני-
נים. קמים בבוקר ועד שהולכים ל-
שון לא מפסיקים לאונן. הבית מלא
זרע, ואין מי שינקח. זה ממש גורא!"
אז אני שואל אתכם שוב — זה
כדאי?

בעיירה סאן-פראנציסקו שבמערב
ארצות-הברית התמקמה מישפחתו של
פרופסור דני (לא נגיד שמות). הבית

"בתחילה כססנו צפורניים" מספר
דניאל בן ה-12, "אבל אחר-כך המתח
גאה ולא יכולנו יותר." התחלנו ללעוס
את האצבעות מרוב עצבים, ועכשיו
נשארנו עם 2-3 פרקי-אצבעות בכל
יד, ואם לא נחזור לארץ, גם זה ייעלם
תוך שנה!"

אז אני שואל אתכם — זה כדאי?

למישפחת ז.ע. (לא נגיד שמות),
החיה בעיירה קופנהגן שבדנמרק, שר-
שרת-חגניות משגשגת.

לכאורה לא חסר למישפחה דבר —

יוסף ט. (לא נגיד שמות) הוא אד-
ריכל מצליח בעיירה ליאז' שבבלגיה.
למישפחתו וילה דו-קומתית בת 420
מ"ר, 6 מכוניות פרטיות, יאכטה, טבח
סיני, משרתת כושית, עוזרת מרוק-
אית — לכאורה מכל טוב.

אך אויה — כל בני המישפחה (יו-
סף, אשתו רינה, בניהם גיל ודניאל)
— כולם קטומי אצבעות.

מסתבר שהמתח התחרותי של ההצ-
לחה והרדיפה המתמדת אחרי הכסף
הביאו את משפחת ט. אל עצבנות לא-
תואר.

גילוי דלעת

האמת - מול עיוותי "כלבוטק"

בתוכנית "כלבוטק" ששודרה בטלוויזיה הוצגו עובדות מקוטעות ש-
השמיצו שלא בצדק את חברת א. ר. ה. ב.

חברת א. ר. ה. ב. רואה במישדר זה שערורייה ציבורית, המחייבת
חקירה יסודית.

כיוון שהנהלת הטלוויזיה סירבה לאפשר לנו להופיע בתוכנית, אנו
נאלצים להביא עובדות אלה בפני הציבור בדרך זו.

(1) מאז מאי 1948 הפעילה חברת א.ר.ה.ב. שתי רכבות-אוויר הפועלות 24
שעות ביממה (כולל שבתות וחגים).

(2) ריכבו של מר עם ישראל, אשר תלונתו שודרה ב"כלבוטק", נתקע ביום
8 באוקטובר 1973 בשעות הלילה, כאשר מרבית שירותי-הגרייה סגורים.

(3) מאחר שלא עלה בידו להתגבר על התקלה בכוחות-עצמו, פנה עם ישראל
למוקד א.ר.ה.ב. וקיבל מייד שירות לגרירת עמו מצומת המיתלה לפאידי.

זאת ועוד,

(א) מר עם ישראל הוא מטריד ותיק, הפונה למוקד א.ר.ה.ב. בשעות הלילה
המאוחרות בקריאות היסטוריות, כאשר המדובר הוא בתקלות בפפס בלבד.

(ב) מר עם ישראל מפגר בתשלומיו.

(ג) מר עם ישראל נוהג להתפרץ מדי-פעם למישרדנו ולאיים על העובדים.

(ד) בנצלו את העובדה שאחיו עובד בחברתנו, מנסה מר עם ישראל להתערב
בבחירות להנהלה. עם זאת, ולמרות כל האמור לעיל, זכה מר עם ישראל
לשירות אדיב, לגרירות ולשטיח-גומי חינם.

(ה) הגורר קיסינג'ר שקיבל את הקריאה הטלפונית הראשונה, ביקש מעם
ישראל להתקשר לתורן הגרירה מר שלזינגר, והוסיף: אם האחרון לא יוכל
בשום-אופן לצאת לגרירה, "אשמח אני לתת את השירות".

קטע זה מדבריו לא שודר משום-מה...

חברת א. ר. ה. ב. מבצעת מאות גרירות בשנה, לשביעות-רצונם של
עשרות עמים. נמשיך במאמצינו ובהשקעותינו לשיפור השירות וייעולו,
לשביעות-רצונו של ציבור האומות.

הנהלת א.ר.ה.ב.

שירותי גרירת עם

הזוהר מזויף — השעמום נוראי

נאה, הכלים נאים, ואף האישה נאה.
אך האם רחבה דעתו של דני?

"בתחילה הכל היה טוב דיפה זה
היה ממש נפלא לעומת התנאים שהיו
לנו בארץ. תוך שנה היה לנו כל מה
שאפילו לא חלמנו עליו בארץ. ואז
זה התחיל — הסמים. השיטה היא פה
לתת לך את הכל, ואז אתה משתעמם,
שום דבר לא מעניין אותך יותר... ואז
באים הסמים. הדבר היחידי שמעניין
אותך זה לבלוע, לעשן ולהזריק סמים
— מכל המינים, הצבעים ומצבי-הצבעי-
רה. זה השיטה שלהם — להעניק לך
את כל השפע, להביא עליך את השי-
עמום ואז — למכור אותך כפרי בשל
לאלוהי הסמים. וכך היום אנחנו —
אני, אשתי והילדים — מכורים ל-17
סוגים שונים של סמים קשים, וגם זה
ביום טוב."

אז אני שואל אתכם פעם אחרונה
— זה כדאי?

לא, רבותי, זה לא כדאי. הרבה יו-
תר טוב לגור באוהל דל במולדת מא-
שר בארמון-פאר בנכר, ושלוש הר-
מישפחות הללו מזיכחות זאת יותר
מכל.